No. 3070 Woensdag 12 Juli 1939 56ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

Van de Vredes-idee naar de daadwerkelijke Vrede

door

Prof. Dr. Friedrich Muckermann S.J.

Hoe kan de Christenheid de Vredesoproep des Pausen metterdaad verwezenlijken?

De meest indrukwekkende vredesboodschap van alle tijden is door Gods legerscharen aan de wereld gebracht bij de wieg van den Verlosser. Daarom dan ook zal het Christendom ten allen tijde de godsdienst van de vrede zijn. Wanneer met deze vrede op de eerste plaats bedoeld is de vrede van Christus in Christus' Rijk, toch ligt er in deze vredesboodschap een streven naar een universele vrede opgesloten. De Pausen hebben steeds voor de vrede op de bres moeten staan, al was het alleen reeds omdat ze Stedehouder van Christus waren. Vooral de Pausen van de laatste tijd hebben op bijzondere wijze voor de vrede geijverd en het zal voor de geschiedschrijvers van de moderne tijd niet gemakkelijk vallen om uit te maken, of de palm van de meeste verdiensten voor de vrede toegekend moet worden aan Benedictus XV, Pius XI of aan Pius XII, den thans regerenden Paus. Bij het aanvaarden van zijn Pontificaat heeft Pius XII een vredesboodschap aan de wereld gericht en sindsdien hebben we al verschillende malen vernomen, dat de Paus voortdurend voor de vrede werkzaam is. Deze, reeds herhaalde oproep om de waarachtige wereldvrede te handhaven, is niet alleen aan de katholieken gericht, zoals Paus Pius XII uitdrukkelijk heeft gezegd, maar tot alle mensen, die van „goede wil" [illegible] formulering [illegible] President Roosevelt zich bediende toen hij de Vredes-ster boven de tentoonstelling van New York liet opstijgen.

Het is derhalve duidelijk, dat de wereldvrede juist in dit ogenblik, nu zij zozeer bedreigd wordt voor de christenheid een aangelegenheid van de eerste rang vormt. Wij stellen daarom de vraag hoe de Christenheid op de beste manier de wens van Pius XII, voor welk verlangen Paus Pius XI het offer van zijn leven heeft gebracht, metterdaad zal verwezenlijken. Deze vraag alleen willen wij beantwoorden.

Wij gaan daarbij uit van het feit, dat oorlog en vrede verschijnselen zijn van het openbare leven en dus binnen het kader der politiek liggen. Er liggen daarin dus nog factoren opgesloten, die onttrokken zijn aan de directe invloed van de Kerk. Wie hier wil [illegible] enige politieke macht moeten bezitten. Voor het geval dat ongeveer alle mogendheden en staatslieden, die over vrede of oorlog te beslissen hebben, buiten het christendom stonden, dan zou een oproep voor een christelijke vrede in mindere of meerdere mate een zuiver begrip, een ideaal blijven. Men kan dat gerust zeggen, zonder ook maar de minste geringschatting te uiten voor de directe invloeden, die voortdurend uit het kerkelijk op het staatkundig terrein inwerken. De woorden van den Paus dringen toch door tot alle staatslieden ter wereld. De Kerk zelf is met haar offers en gebeden een levendige grootmacht, waarvan vrede uitstraalt.

Millioenen en millioenen mensen worden door de stemmen der bisschoppen, die vanaf de kansels van alle kerken weerklinken, en ook door de Katholieke pers vervuld van vredesgedachten.

Hoe zou de betovering, die deze vredesgedachte wekt, met meer luister ontplooid kunnen worden, dan wel juist dan wanneer voor de ogen van het biddende volk, met de kleine kinderen vooraan het met bloemen versierde Mariabeeld oprijst.

Het Christendom predikt ook voortdurend de verheven leer van de menselijke waardigheid, van de kostbaarheid van het mensenleven, van het voorrecht om kinderen Gods te zijn, kortom zij verkondigt geregeld de grote waarden van de godsdienst, die uiteraard het gemoed van de mens met [illegible] gevoelens vervullen en gelukkig maken, dan de idee, die wordt geschapen door de sfeer van oorlog en haat onder de volkeren.

Nu moge dat alles waar zijn, toch kunnen we niet ontkomen aan het feit, dat de praktische beslissing over oorlog of vrede bij diegenen ligt, die de politieke macht in handen hebben. Wie op dit gebied niets heeft in te brengen, kan alleen maar iets zeggen, terwijl de daden door anderen gesteld worden.

Nu is het duidelijk, dat de Kerk als zodanig in zuiver politieke kwesties zich niet rechtstreeks kan inmengen. De Kerk zelf kan dus niet onmiddellijk over oorlog of vrede beslissen. Het betreft immers vraagstukken, die niet op de kansels der kerken, maar in de kanselarijen der grote politici tot oplossing worden gebracht. Er is dus een instantie nodig, die bemiddelend optreedt, waardoor de ideeën van het christendom over oorlog en vrede op concrete wijze verwezenlijkt kunnen worden. Welke instantie dat moet zijn?

Dezelfde mens die lid is van de Kerk, is ook tevens [illegible] meenschap. Wanneer men ook al theoretisch de invloedssfeer van de Kerk en Staat moet scheiden, toch nemen ze in een en dezelfde mens vorm en gestalte aan. De katholiek, die zijn kerkelijke plichten nakomt, weet tevens, dat hij ook als staatsburger bepaalde plichten te vervullen heeft. Beide reeksen van plichten zullen steeds meer vermengd worden en naar een harmonisch geheel streven. Er ontstaat een persoonlijkheid die langzamerhand Christelijk gevormd is, en derhalve in staat het gehele leven, zowel het particuliere als het openbare, te doordringen van de echte geest van het Christendom. Wanneer men nu al deze individuen samengroepeert, dan moet men een christelijke maatschappij krijgen, die in staat is een praktisch tastbare invloed uit te oefenen op het openbare leven. Zonder een dergelijke groepering van christenen tot een werkelijk christelijke maatschappij is er geen christendom in het openbare leven te verheerlijken.

Zonder een dergelijke christelijke maatschappij kan men nooit komen, noch tot een politieke invloed in christelijk denkende kringen, noch tot een hechte katholieke pers, noch tot een bepaalde christelijke vorm te geven aan het openbare leven. Wanneer er echter een christelijke maatschappij is, dan kan deze ook het openbare leven doordringen, op politiek terrein een macht vormen en bijgevolg ook iets ondernemen wat rechtstreeks beslist over oorlog of vrede. Zolang er echter geen [illegible] in die zin bestaat, zullen we blijven beleven, dat men van een liberale, marxistische of rassistische wereldbeschouwing of een andere wereldbeschouwing spreekt, maar nooit van een Christelijke.

Want de openbare mening wordt niet gevormd door de Kerk en de kerkblaadjes, of door katholieke kranten, die tot kerkblaadjes verworden zijn, maar door de organen der christelijke maatschappij, waarin normaal gesproken de leken de leiding moeten geven.

Laten we eens veronderstellen, dat de vele millioenen, die nu nog naar de kerk gaan ook steeds eensgezind en goed georganiseerd waren, wanneer er iets belangrijks op gebied van wereldbeschouwing of op politiek terrein te beslissen viel.

Laten we eens veronderstellen, dat al degenen, die tot de H. Tafel naderen en die vanaf de kansel steeds gewezen worden op hun plichten, die ze ook als staatsburgers te vervullen hebben, ze ook in werkelijkheid vervulden; het aanschijn der aarde zou veranderd worden. Christus' gelaatstrekken, zijn deugden én eigenschappen van goedheid. Dan zou men meer terecht kunheid, liefde vergevingsgezindheid, die ons voor ogen worden gesteid in de kerk, zouden ook afstralen op de hele mensheid. Dan zou men meer terecht kunnen hopen, dat Europa in de toekomst weer eens ooit Christelijk zou kunnen worden. Zonder deze echte christelijke maatschappij zou dit echter niet bereikt worden, zal de Kerk steeds meer uit 't openbare leven verdrongen worden, want het is een ijdele droom, dat de Kerk sterk zou staan in haar isolement.

Moet men zich trouwens niet de vraag stellen of er nog wel mensen naar de kerk zullen gaan wanneer het land, het terrein, dat ze moeten doorlopen voor ze in de kerk zijn, heidens is?

Het voornaamste probleem is de systematische opbouw van een christelijke maatschappij: ook op wereldterrein een Christelijk georganiseerde samenleving, dat is beslissend voor de wereldbetekenis van het christendom in de toekomst.

Alleen in een dergelijke maatschappij kan de stap van het vredesideaal naar de werkelijke vrede gezet worden.

Zoals de plant omhoog streeft naar het licht, zo streeft onze ziel omhoog naar geluk.

Maar als haar wortel is aangetast, als het bederf is binnengedrongen in haar levenssap, dan valt de plant terug tegen de vochtige en kille grond, en de aardkluiten, waaraan zij zich vast blijft klemmen in haar doodstrijd, zullen haar tot een plaats van ontbinding worden.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

In Nederland blijft de kabinetscrisis aanhouden en na Colijn, is, zoals we in 'n vorig overzicht al verwacht hadden, een katholiek belast met de opdracht tot kabinetsformatie, een katholiek, n.l. Mr. Dr. Koolen, die van 1905 tot 1925 lid en later voorzitter van de Tweede Kamer was; in 1926 Minister van Arbeid, handel en nijverheid was en sinds April 1926 lid is van de Raad van State. De heer Kolen is reeds 68 jaar.

Uit zijn staat van dienst blijkt wel dat de Hr. Koolen in de laatste jaren niet actief politiek is opgetreden. De leden van de Raad van State worden dan ook in Nederland zeer terecht de politiek doden genoemd. Als kabinetsformateur zou hij dan ook in de huidige omstandigheden meer kans van slagen maken als een katholiek uit de actieve politiek; maar dat deze kans van slagen groot is, zouden we niet durven beweren. We zullen nog wel wat moeten wachten eer de crisis is opgelost.

Wat de buitenlandse politiek betreft, wellicht mogen we voorlopig enkele rustige weken hopen, nu Hitler en verschillende zijner raadslieden hun intrek hebben genomen in Berchtesgaden en omgeving om van hun vacantie te gaan genieten.

De laatste weken trouwens hebben al een merkbare ontspanning gegeven in de Duitse activiteit, zodat de vrees voor een Europese crisis weer momenteel verdwenen is; maar er behoeft niet veel te gebeuren, om dit spook weer te voorschijn te roepen.

Waar men nog geen vacantie heeft, is Engeland; van de besprekingen met Rusland die weder hervat zijn, weten we nu we dit schrijven, nog niets.

Maar desalniettemin heeft Chamberlain Maandag in een rede nog eens klaar en duidelijk Engelands houding ten opzichte van Polen uiteengezet; alsmede over het belang wat deze vrijstad betekent voor Polen. Polen heeft één rivier de Weichsel en aan de mond van deze rivier ligt Danzig. Is deze stad in handen van een grote mogendheid, dan kan Polen economisch afgesloten worden; daarom is dan ook de huidige regeling gemaakt. Deze regeling is niet slecht voor deze Duitse stad; alhoewel er verbeteringen in mogelijk zijn; maar deze verbeteringen kunnen slechts verkregen worden in een meer rustiger atmosfeer dan de huidige. De jongste ontwikkeling van de vrijstad, aldus Chamberlain, hebben 't vertrouwen echter ernstig geschokt. Chamberlain is overtuigd dat de verschillende nationaliteiten hier kunnen samenwerken en hoopt dat ze niet zullen toestaan, dat de toestand in Danzig zo wordt, dat ze een gevaar zal opleveren voor de vrede in Europa.

Verder gaf Chamberlain ook nog een verklaring dat geen enkele souvereine staat in het non-agressiepact wordt opgenomen als ze dit zelf niet wil.

In het verre Oosten hebben we vermoedelijk een tweede niet-verklaarde oorlog gekregen tussen Rusland en Japan. Volgens berichten n.l. zijn in Mansjoeko duizenden Russen teruggeslagen en 28, een ander bericht spreekt zelfs van 59 vliegtuigen van de de Russen neergeschoten. Zulke cijfers spreken van meer als een onbetekenend grensincident.

Bij de herdenking van de 2de verjaardag van de Chinees-Japanse oorlog, zal het voor de lezers wel van belang zijn iets te vernemen van de chef aan de Chinese zijde.

De generaal en mevrouw Tsjang Kai Shek leiden te Tsjoenking, de oorlogshoofdstad van China, een nog eenvoudiger leven dan te Hankau of Nanking. Steeds onder de druk van hun talloze plichten heeft het „eerste echtpaar" van China een aantal vaste regels en gewoonten aangenomen, waartegen ieder gewoon mens niet zou zijn opgewassen.

Een van de naaste raadslieden van Tsjang Kai Shek vertelde: „Om de enorme hoeveelheid werk aan te kunnen, die hij iedere dag verzet en om toch een rustig en juist oordeel te kunnen vellen, heeft de generaal bepaalde regels opgesteld, welke hij zelden breekt. Heel belangrijk zijn de regels, die gelden voor de gesprekken met officiële personen, van hoog tot laag. Degenen, die door den generaal in audiëntie worden ontvangen, moeten van te voren een rapport indienen, dat de generaal bestudeert. Hij geeft zijn bezoeker dan niet meer dan vijf minuten om met hem het bepaalde onderwerp te bespreken. Het is niet ongewoon als er een rij van 15 of 20 hooggeplaatste personen buiten het bureau van Tsjang Kai Shek staat te wachten op een onderhoud van vijf minuten over een zaak, die soms weken voorbereiding heeft gekost. Men kan zich niet voorstellen, welk een werk Tsjang verzet gedurende de twee of drie uren, die iedere morgen voor deze 5 minutengesprekken beschikbaar zijn. Tweemaal per dag houdt de generaal zich uitsluitend bezig met de oorlogstoestand. Onmiddellijk na het ontbijt ziet hij de rapporten van de verschillende bevelhebbers door en beraadslaagt hij soms met hoge stafofficieren. 's Middags heeft hij direct contact met de bevelhebbers aan het front, door middel van telefoon, telegraaf of radio. Hij wordt dan op de hoogte gesteld van de gebeurtenissen van die dag, geeft aanwijzingen en soms bevelen betreffende de militaire operaties.

De straffe regelmaat is ook binnengetreden in het particulier leven van Tsjang Kai Shek en „Madame". Bijna onveranderlijk staat de generaal om 6 uur op, besteedt 20 minuten aan zijn toilet en aan lichaamsoefeningen. Dan heeft hij van 7 tot half acht met zijn vrouw wat zij noemen „haa rustig halfuurtje". Zij lezen dan samen een kort gedeelte uit de Bijbel — in het Chinees —, een van de dagelijkse morgengeschriften, die door de Christelijke Letterkundige Vereniging van Shanghai worden samengesteld; zij bespreken het gelezene even, knielen dan neer om tezamen te bidden.

Na het diner, dat om half acht of acht uur gebruikt word, volgt een korte ontspanning. Madame leest brieven en van tijd tot tijd ziet de generaal ook dan nog wel eens een rapport in. Vroeger las hij veel Chinese klassieken, maar zijn intimi beweren dat tegenwoordig zijn grote liefde uitgaat naar de Chinese poëzie.

Mevrouw Tsjang is heel trots op het nieuwe radiotoestel, dat haar met Kerstmis door enige bewonderaars geschonken is. Zij luistert naar muziek uit het buitenland en soms ook naar een nieuwsuitzending. Ook overdag gebruikt zij het toestel voor de nieuwsberichten.

De grote passie van den generaal is de „reconstructie"-beweging, die hij vijf jaar geleden is begonnen. Het doel hiervan is, het volk te overtuigen van de waarde der aan te brengen veranderingen en het bijgeloof weg te nemen, dat nog dikwijls bij het volk heerst ten aanzien van moderne verbeteringen. „Tsjang is buitengewoon actief en hij zal zelfs een gehele tak van bedrijf onderzoeken om de mogelijkheden ervan te ontdekken. Hij ziet in, dat het economische front het belangrijkste van de gehele oorlog is en hij tracht het volk dit bij te brengen. Hij wenst het Chinese volk van het land weg te halen om het in de productie te brengen", zo verklaarde een van Tsjangs buitenlandse adviseurs.

De generaal leest graag, maar door zijn drukke leven is hij thans meer aangewezen op uittreksel en mondelinge resumés, die zijn vrouw geeft uit Chinese tijdschriften en couranten. Mevrouw Tsjang is geabonneerd op ver-

schillende Amerikaanse bladen, haalt het nieuws daaruit en vertelt het haar man. Tsjang heeft een levendige belangstelling voor buitenlandse aangelegenheden. Vaak verrast zijn kennis van zaken van het Westen zijn medewerkers. Een buitenlandse vriend, die geen Chinees sprak, legde kort geleden de Europese toestand eens aan hem uit, waarbij Mevrouw als tolk fungeerde. Toen Mevrouw Tsjang hen even alleen liet, beduidde de generaal den vreemdeling, dat hij door moest gaan. Met veel gebarentaal en gebruik van een kaart werd het gesprek inderdaad voortgezet.

Tsjang en zijn vrouw wonen in een huis van grauwe steen, dat twee verdiepingen hoog is. Het is gelegen in een van de buitenwijken van Tsjoenking. Soldaten bewaken de ingang dag en nacht en de lijfwacht van den generaal is steeds in de buurt. Het huis, omgeven door een kleine Chinese tuin, waarin een vijvertje ligt, is niet groot. Ook de kamers zijn klein, behalve de eetkamer, waar gemakkelijk tien personen aan kunnen zitten. Het huis werd hem geschonken door generaal Tsjen Tsjang, evenals de inrichting, daar de Tsjangs niet in staat waren meer dan een paar persoonlijke eigendommen uit Nanking en later uit Hankau naar Tsjoenking over te brengen. „Als ik slechts mijn eigen tafelzilver en mijn eigen linnen hier had, zou ik volmaakt gelukkig zijn hier", zegt Mevrouw. Slechts twee kleurenfoto's van den generaal en een paar kleine snuisterijen kan zij in het hele huis het hare noemen. Grote diners geven zij nooit. Gelijk zij zelf een eenvoudig Chinees ontbijt gebruiken, bieden zij nooit overdadige banketten aan. Eens worden er enkele belangrijke personen voor het diner uitgenodigd. Men serveert dan een „Nieuw-leven-beweging" diner, dat slechts 40 Chinese centen per persoon kost. Onlangs heeft Tsjang een maaltijd aangeboden aan acht buitenlandse journalisten. Hij en Mevrouw verschenen precies om 8 uur en na de plichtplegingen van het voorstellen ging men onmiddellijk aan tafel. De generaal en Mevrouw (die als tolk fungeerde) zaten tegenover elkaar. Belangrijke vragen mochten er niet gesteld worden en Tsjang informeerde naar de persoonlijke aangelegenheden van zijn disgenoten. Na het maal, dat bestond uit Chinese spijzen op Chinese wijzen opgediend, hield Tsjang een korte rede en stelde een toast in, met thee, want alcohol komt niet in huis bij de Tsjangs, zelfs lichte wijn niet. De generaal drinkt ook geen koffie, daar hij meent, dat zelfs deze lichte stimulans zijn fysieke en geestelijke capaciteiten vermindert. Kort na zijn rede nam Tsjang afscheid en ging weer aan zijn werk. Mevrouw hield de gasten nog een kwartiertje bijeen, waarna de „partij" teneinde was.

Ook in hun kleding zijn de Tsjangs zeer eenvoudig. De generaal draagt een eenvoudig Chinees lang gewaad, van linnen in de zomer en van zijde gevoerd met katoen in de winter. Bij openbare bijeenkomsten en op reis draagt hij een goed gesneden uniform zonder enige versieringen. Mevrouw draagt zeer eenvoudige, in China gemaakte japonnen. Zwart is in de winter haar lievelingskleur. Door haar eenvoudige kleedij wil zij een voorbeeld geven aan alle Chinese vrouwen.

Noch Tsjang zelf noch zijn vrouw zijn sinds het uitbreken van de oorlog ziek geweest, hoewel een jaar daarvoor Mevrouw ernstig ziek was. Toen haar man echter in het drukke werk van de oorlog gestort werd, herstelde zij onmiddellijk. Beiden zijn kalm en zeer filosofisch. Dit stelt hen in staat hun zware leven vol te houden", was de mening van een van hun vrienden.

Mevrouw Tsjank heeft het even druk als haar man. Sinds zij afgetreden is als secretaris-generaal van de commissie van luchtvaartaangelegenheden, wijdt zij een groter deel van haar tijd aan sociaal werk. Voornamelijk voor de vluchtelingen, de oorlogswezen en de armen is zij werkzaam. De „San Nin Tsjoe Yi", de jeugdorganisatie en de „Nieuw leven beweging" beschouwt zij als de twee belangrijkste instituten voor de wederopbouw van China.

Zij wenst de dingen met eigen ogen te zien. Vaak bezoekt zij de hoofdkwartieren van de laatstgenoemde organisaties en spreekt met officieren, directeuren en leden met het grootste gemak. Sinds het uitbreken van de oorlog heeft zij geen verlangen getoond om terug te keren naar Amerika voor een bezoek. Een van haar vrienden drukte het aldus uit: „Zonder de opwinding en de inspanning van haar werk in het door de oorlog geteisterde China zou haar nerveuze energie haar binnen een week doden, als zij naar het buitenland ging".

Maar Mevrouw Tsjang heeft zelf een andere opvatting, zo vertelde zij aan de United Press: „Als ik slechts een goede manier kon vinden dan zou ik willen weglopen en voor de rest van mijn leven......... rust."

UIT DE INTERNATIONALE PERS.

GRENZELOZE VERWARRING ONDER DE DUITSE SECTEN.

Het roemloze beeld der verdeeldheid onder de „Godgelovigen".

Een terugblik over het gehele gebied van de godsdienstige organisaties, die in het Derde Rijk zijn opgericht in het teken van „völkische" godsdienst, stelt ons een beeld voor ogen van grenzeloze verwarring. Wat dit gebied kenmerkt, is een voortdurend worden en vergaan van stichtingen en geloofskringen, zodat de niet-ingewijde de gehele ontwikkeling niet meer kan overzien.

Noemen wij eerst de heden nog bestaande Duitsgelovige organisaties. Zo is er nu nog de **„Kampfring Deutscher Glaube"**, die deze naam eerst sinds Mei 1938 voert, en die tevoren (sinds Mei 1934) „Deutsche Glaubensbewegung genoemd werd.

Voorts bestaan er nu nog, de Bond voor **„Deutsche Gotterkenntnis"** (Ludendorff) die sinds 19 Juni 1937 bestaat; de **„Gemeinschaft Deutsche Volksreligion"** die in de herfst van 1937 werd gesticht door Professor Ernst Bergmann; de **„Kameradschaft"** rond het tijdschrift „Deutsche Glaube" van professor Hauer (een losse ring zonder vaste organisatie); de **„Nordische Glaubensgemeinschaft"** die sinds 7 Oct. 1934 bestaat als het resultaat van de fusie van de „Nordische Glaubensgemeinschaft", „Nordische Religionsgemeinschaft" en de „Nordisch-religiöse Arbeitsgemeinschaft", de oudste is de **„Germanische Glaubensgemeinschaft"** die reeds sinds 1913 bestaat; de jongste is de **„Nordische Kirche"**, tot wier stichting in April 1939 een oproep gedaan werd in het tijdschrift „Nordland", en die „alle niet christelijke gelovige Duitsers wil bijeenbrengen".

Nog veel groter is het aantal groepen, die korte tijd hebben bestaan, maar weer van het toneel verdwenen zijn; sommigen werden met andere genootschappen verbonden, anderen werden verboden, anderen verdwenen geheel. Zo hebben de sinds 1911 bestaande „Deutschglaübige Gemeinschaft" en de „Deutsche Religionsgemeinde" zich in 1938 geheel of gedeeltelijk aangesloten bij de Nordische Glaubensgemeinschaft", terwijl het „Deutsche Glaubensfront" (Dr. Krause) opging in de vroegere „Deutsche Glaubensbewegung". Van de groepen, die om andere redenen verdwenen, noemen wij er hier slechts enkelen: „Deutsche Volkskirche" (Arthur Dinter); „Deutsche Schafferbund", „Kramfring deutschen Glaubens" (1935-1937); „Deutsche Aktion"; „Völkische Aktion"; „Freie geistige Arbeitsgemeinschaft für völkisch-religiöse Zukunftserklärung", Gemeinschaft deutscher Erkenntnis", „Deutsche Gemeinde", „Deutser Bund für Einheitsreligion"; „Arbeitsgemeinschaft für Deutschen Glauben".

Onlangs heeft zich onder leiding van een zekeren Wille Greiner een „Reichsrinf der gottgläubigen Deutschen" gevormd, die op het eerste „Reichsring der gottgläubigen Deutmeer de volgende programmapunten heeft opgesteld: „Kerk en Christendom moet uit de school en uit het leven van de Duitse natie verdwijnen. De voorlichting van de confessioneel georganiseerde Duitsers, die zich uit onwetendheid over de bijbelse internationale leer van het Christendom nog niet hebben afgescheiden van de Kerken, moet door woord en geschrift worden nagestreefd".

Wat de nieuwe bond verstaat onder de „Hervorming van het godsdienstige leven van het Duitse volk" is wederom niets anders dan de bestrijding van het christendom onder het motto van Voltaire: „écrasez l'infame".

HET KATHOLICISME IN HET DERDE RIJK.

Nieuwe verhoudingen en nieuwe toestanden.

Tengevolge van de gewijzigde economische politiek der laatste jaren zijn er geheel nieuwe verhoudingen ontstaan ook in die gebieden waar vroeger slechts enkele katholieken woonden en die daarom de diaspora-gebieden genoemd werden.

Door het stichten van geweldige nieuwe industrieën in Midden-Duitsland, zijn geheel nieuwe steden ontstaan, waar zich vooral vele katholieke huisgezinnen gevestigd hebben. Deze volksverhuizing heeft tot zelfs in de kleinste katholieke dorpen haar sporen achtergelaten. De Duitse Bonifatiusvereniging, die belast is met de zielzorg in de diaspora-gebieden, staat thans voor een buitengewoon moeilijke taak. Aan de andere kant heeft ook de massale verhuizing van katholieken naar de diaspora ook nieuwe verhoudingen geschapen in de parochies waar zij vroeger woonachtig waren. De achtergebleven katholieken krijgen thans door de mededelingen hunner familieleden, die in de diaspora thans wonen, een veel grotere en een betere bekendheid met de verhoudingen in die streken van het Derde Rijk, die tot nog toe als een soort missiegebied beschouwd worden. Men hoopt dan ook dat door meerdere belangstelling ook meerdere liefde is aangekweekt voor de geestelijke nood waarin deze gebieden verkeren. Op Zondag 11 Juni l.l. zou in alle kerken van Duitsland een collecte worden gehouden ten bate van de Bonifatius Vereniging. Paus Pius XII heeft in een afzonderlijk schrijven deze collecte in de milddadigheid der gelovigen op bijzondere wijze aanbevolen. De Paus zegt o.m., dat Hij zelf „uit persoonlijke ervaring van vele jaren de grote betekenis en niet weg te denken verdiensten van de Bonifatius Vereniging voor de katholieke diasporagebieden in de Duitstallige landen kent." De Paus schenkt dan ook de gelovigen die dit belangrijke geestelijke werk steunen door hun gebeden en offers, zijn Apostolische Zegen.

HEIDENDOM VAN HET ZUIVERSTE WATER.

Het Godsbeeld van den Christen past slechts voor een verouderd volk.

De Theologie van het „Schwarze Korps".

In zijn nummer van 8 Juni wijdt het bekende orgaan van de S.S. uitvoerig uit over „de leerstellingen van het christelijk geloof, welke in strijd zijn met de zedelijkheidswet en het morele gevoel van het Germaanse ras en daarom volgens punt 24 van het Partijcongres der N.D.S.A.P. niet meer verenigbaar zijn met de „Völkische" opvattingen.

Wij ontlenen aan deze verwarde theologie de volgende passages:

„Sinds de kerstening van ons Vaderland is het ons eigen ras ingeboren eer- en zedelijkheidsgevoel door vreemde ras-opvattingen beinvloed, in menig opzicht zelfs verkleurd en vervalst.

Het Godsbeeld, zoals de Christen zich dat voorstelt, past slechts voor een verouderd volk, voor een afgeleefde cultuur, voor een vervallen godsdienstig systeem. Wie echter van ons, die door het Duitse landschap gaat en onverwacht, b.v. voor het panorama der sneeuwbedekte Alpentoppen of temidden van de ernst van een Westfaals heidelandschap het beeld van den Gekruisigde tegenkomt, gevoelt niet in het diepste van zijn hart voor zover hij überhaupt een echt bloedgevoel heeft", een diepe, maar zonderlinge beschaamdheid?

De Goden van onze voorouders zagen er anders uit!

Het waren mannen en droegen een wapen in de hand dat de karakteristieke ons ras ingeboren levenshouding verzinnebeelde, de handelende daad der zelf-verantwoordelijkheid.

Hoe anders ziet er die bleke Gekruisigde uit, Wiens passiehouding en Wiens droeve lijdenstrek deemoed en zelfopoffering uitdrukken......

Allemaal eigenschappen, die in strijd zijn met de heroische houding van ons geloof van de Noorse mens, in de eigen kracht en de onfeilbaarheid van onze zuivere mannelijke levenshouding wordt aan het wankelen gebracht door die apologetische wegbereiders van een ons vreemde gedachtenwereld, die ons volk o.m. het verschrikkelijke spook van het geloof-in-de-zonde prediken.

WIE ZULLEN DE LEIDING HEBBEN?

De generaals en admiraals der voornaamste mogendheden.

Het valt vurig te hopen, dat er in dit ontredderde Europa geen conflict losbreken zal. Intussen is de vraag wel van belang, wie eventueel de verschillende legers en vloten zullen aanvoeren, de luchtvloten niet te vergeten. Wat Duitsland betreft, zal zo goed als zeker generaal Wilhelm Keitel Hitler's legerscharen aanvoeren. Hij is 56 jaar, was gedurende de wereldoorlog commandant van een batterij veld-artillerie, werd later bij de generale staf geplaatst en toonde zich daar een der helderste koppen van het leger. Het is Hitler's politiek geweest, het Duitse leger zoveel mogelijk jonge officieren in de leiding te geven. Speciaal voor Keitel stelde Hitler de titel in van chef van het Hoge Commando van de Gewapende Macht.

Frankrijk's generalissimus is Maurice Gamelin, een kalme aristocratische officier, chef van de generale staf en een der beste leerlingen, van de wereldberoemde militaire academie van Saint Cyr.

In de jaren voor 1914 wees hij als gewoon kapitein reeds op het gevaar van een mogelijke Duitse aanval door België, zulks tegen het inzicht van Joffre in. Verleden jaar was Gamelin sterk voor hulpverlening aan Tsjecho-Slowakije, trachtte Daladier hiertoe te beinvloeden. In een eventuele oorlog zal nij vermoedelijk opperbevelhebber worden van de Verenigde Franse en Engelse strijdkrachten. Gamelin is 66.

De aanvoerder van het Engelse territoriale leger is de kortelings benoemde Viscount Gort, wiens naam voor zijn verheffing tot de adelstand John Stanwish Surtees Prendergast Vereker was. Generaal Gort, die thans 52 jaar is, ging in 1914 naar Frankrijk als adjudant van Haig. Toen Gort tot chef van de generale staf benoemd werd met voorbijgaan van talrijke oudere officieren, zei Sir Jan Hamilton „de hemel zij gedankt, we staan nu onder een echten soldaat".

De Engelse vloot staat onder commando van den eerste zeelord en oppercommandant Sir Roger Roland Charles Backhouse, een 60-jarige zeeman. Hij wordt een tijger voor zijn werk genoemd en als de populairste zeeofficier sinds Nelson beschouwd. Inmiddels zal wellicht een ander met de vloot uitvaren en wel Sir Alfred Buddley Pickman Rogers Pound, de thans 61-jarige commandant van H.M. S. Colossus in de slag bij Jutland. Hij is gedurende de laatste twee jaren commandant van de Middellandse Zeevloot geweest en staat bekend om zijn grote evenwichtigheid en kalmte.

Frankrijk's vloot staat onder commando van den 58-jarigen Jean Darlan, die tijdens de wereldoorlog bij Verdun enkele batterijen scheepskanonnen commandeerde. Hij commandeerde later een flotille op de Rijn en werd daarna commandant van de Franse vloot in het Verre Oosten, onderscheidt zich vooral door zijn organisatietalent.

De Duitse vlootscommandant admiraal Erich Raeder, was eens officier aan boord van het jacht van den exkeizer, deed dienst aan boord van de kruisers, die in 1914 de Engelse kust bombardeerden en nam aan de slagen bij Doggersbank en Jutland deel. Tien jaar geleden werd hij admiraal. Hij maakte vooral propaganda voor de kleine slagschepen, (pocket battleships), waarvan Duitsland er thans verschillende heeft.

De Italiaanse vloot staat officieel nog onder commando van den 80-jarigen graaf Paolo Thaon di Revel, wiens assistent, de 64-jarige Domenio Cavagnari als chef van de vloot ingeval van oorlog het commando zal overnemen.

Tenslotte de luchtstrijdkrachten. Aanvoerder van de Duitse is Erhard Milch, hij is 47 en won als oorlogsvlieger 't ijzeren Kruis 1e en 2e klas. Hij verliet de militaire dienst en werd directeur van de Lufthansa. Als zodanig reisde en vloog hij veel in Amerika en Europa. Zes jaar geleden werd hij door Goering tot staatssecretaris voor de luchtmacht benoemd, waarvan hij enkele maanden geleden inspecteur generaal werd.

De Engelse luchtmacht staat onder den 53-jarigen Sir Cyrill Newall, die in Indië geboren werd en ook daar zijn eerste lauweren verwierf. Tijdens de wereldoorlog maakte hij zich vooral verdienstelijk als organisator van luchteskaders. Hij voerde ze ook herhaaldelijk in de strijd aan. Hij is sinds de laatste achttien maanden luchtmaarschalk van Engeland.

De 50-jarige Joseph Vuillemin, commandant van de Franse luchtmacht, leerde onder Blériot vliegen. Hij was een goed oorlogsvlieger en deed later uitstekend werk als organisator van de Franse luchtmacht in Afrika. Hij staat op zeer goede voet met Erhard Milch, dien hij tot zijn persoonlijke vrienden rekent.

De 52-jarige Giuseppe Valle staat aan het hoofd van de Italiaanse luchtvloot, die met de Duitse tot de beste der wereld behoort. Hij verwierf zijn opleiding hoofdzakelijk in luchtschepen en pas in 1928 werd hij vliegtuigbestuurder en assistent van Balbo.

Moeder.

Ik zou zo graag, zo graag nog eens bij
moeder zijn.
Om liefdevol mijn armen om heur hals
te leggen
En met een kinderlijke zoen haar dan
te zeggen:
„Al zoveel jaren dat 'k U mis, mijn
moederkijn!...

O, 'k weet wel, dat Ge boven d'azuren
trans
Nu leeft; en 'k voel uit hoge heem'len
wel uw zegen,
Maar nooit meer streelt me uw hand,
en nooit meer straalt me tegen
Uw stille moederlach, uw zoete ogenglans.

De wond van toen ge heengingt,
moeder, wil niet helen!
'k Mis U toch zo diep, ied'ren dag al
meer en meer.
Nu weet 'k eerst, hoe heilig, goed Ge
waart en teer.

Mocht ik maar reeds uw glorie en uw
vreugde delen!
Wanneer toch mag ik wieken naar de
hemelsfeer? —
Zeg, lieve Moeder, zeg: weet gij nog
niet wanneer?......

De Heer en Mevrouw

W. E. Fraser-Debrot

GEVEN MET BLIJDSCHAP KENNIS VAN DE GEBOORTE VAN HUN ZOON

Willy.

ST. ELISABETHS GASTHUIS.

Curaçao, 10 Juli 1939.

DE OORLOGSTOEBEREIDSELEN IN EUROPA.

Duizelingwekkende cijfers.

Wat de bewapeningswedloop in 1939 kost.

Duitsland: 50 millioen gulden om de twee dagen.
Engeland: 50 millioen gulden om de drie dagen.
Japan: 50 millioen gulden om de vier dagen.
Rusland: 150 à 200 millioen gulden om de vijf dagen.
Frankrijk: 50 millioen gulden per week, terwijl de hele wereld per dag ... millioen gulden ... uitgeeft.

Met het geld dat Duitsland dit jaar aan bewapening uitgeeft, zou het aan ieder gezin in zijn land een auto kunnen geven.

Frankrijk zou van de kosten van zijn militaire begroting voor ieder pasgeboren kind een spaarbankboekje met 90.000 frans kunnen reserveren.

Engeland heeft om zijn nieuwe recruten aan te kleden een stuk stof nodig, waarmee de afstand van Londen naar New York bedekt zou kunnen worden.

Wanneer men de duizelingwekkende cijfers leest die dit jaar door de verschillende mogendheden voor bewapeningsdoeleinden worden uitgegeven, dan kan men gerust zeggen, dat de oorlog op financieel gebied reeds in volle gang is.

Duitsland geeft in 1939 voor zijn bewapening reeds meer uit dan in 1915 toen dat land zich volop in de wereldoorlog bevond. De volledige cijfers worden wellswaar niet gepubliceerd, maar de „Foreign Policy Association" raamt deze uitgaven voor het afgelopen jaar op 4400 millioen dollar. Dit jaar na de bezetting van Oostenrijk, Bohemen en Moravië zullen de 5 milliard dollar ver overschreden worden.

Engeland zal minsten 5.600.000.000 gulden voor haar bewapening besteden. Dit is het cijfer dat John Simon in April van dit jaar genoemd heeft en sindsdien is het al weer ettelijke malen verhoogd.

Frankrijk zal minstens 3.000.000.000 gulden uitgeven voor datzelfde doel.

De oorlogsbegroting van Sovjet Rusland bedraagt reeds meer dan 40.000 millioen Roebel, hetgeen overeenkomt met een bedrag van 15.000 millioen gulden.

Voeg daar nog bij de militaire uitgaven van Italië, Japan en Amerika en de kleinere landen, dan komt men voor 1939 tot een bedrag van 100 millioen gulden per dag.

Met dit bedrag zou men iedere dag 100 millioen mensen eten kunnen geven. Voor het bedrag dat Frankrijk dit jaar voor bewapeningsdoeleinden uitgeeft, zou men een millioen huizen kunnen bouwen alle voorzien van een aardige tuin, of anders uitgedrukt.

Triumf van de dood.

De financiële toestand waarin het Derde Rijk zich thans bevindt, vertoont zeer veel overeenkomst met de situatie waarin Duitsland verkeerde toen het gedwongen werd om een smadelijke vrede te aanvaarden.

Maar de kunst om een faillissement te verbergen is thans veel meer geraffineerd dan in 1918. Door een zeer vernuftig uitgedacht systeem van controle op de binnenlandse en buitenlandse betalingsmiddelen heeft men het zover weten te brengen dat het financiële apparaat nog draait. De aankoop van buitenlandse producten, speciaal van petroleum, koper en koffie ondervindt de grootste moeilijkheden, omdat er vrijwel geen goud meer voorradig is. Hitler heeft het zelf onomwonden gezegd: „Exporteren of sterven."

Drie mogelijkheden.

Om uit deze benarde positie te geraken, zijn er drie mogelijkheden.

Een z.g. bliksem-oorlog voeren, in een kort snel tempo trachten zijn tegenstanders te vernietigen. Dat zou een wanhoopsdood zijn. De wereld is nog niet bekomen van de wonden die de groote oorlog van 1914-1918 sloeg bij overwinnaars als bij overwonnenen geslagen heeft. Een nieuwe oorlog zou de zelfmoord van Europa en een vernietiging der beschaving betekenen.

Een voortzetten van de huidige fantastische uitgaven om m...en, onschuldigen, vrouwen en kinderen te vernietigen is even misdadig tegenover de menslieid van heden als van het nageslacht.

Blijft nog de derde mogelijkheid: dat de regeerders van alle volkeren tot het inzicht komen dat de moderne bewapening enorm veel geld kost en zo edig weer verouderd blijkt, zoals Mussolini gezegd heeft, en een gemeenschappelijke basis vinden voor een duurzame vrede. Er moet een einde komen aan deze wedloop die met de dood is aangegaan, die per slot van rekening moet eindigen in een algemene catastrophe of wereldrevolutie.

Als de wereld eens wilde luisteren naar de stem van den Paus in Rome, die een weloverwogen poging heeft gedaan om de wereldvrede te redden en de vrede van Christus te herstellen in Christus Rijk.

Moge de smeekbede van millioenen in vervulling gaan: Da pacem Domine in diebus nostris — Geef ... Heer in onze dagen, een vrede ... de wereld niet schenken kan en waa... heel de wereld behoefte heeft.

ONS DAGELIJKS VOER!

Door Henri de Greeve ...

Anonieme brieven.

Hier ligt zo'n stuk voor me — groot, lang, vakkundig getikt met zorgvuldig gekozen termen — ondertekend: Een Katholiek.

De bedoeling is duidelijk. Hij heeft de geadresseerde willen treffen, willen pijn doen. Dat was en is de opzet. Hij zocht zijn woorden zó dat ze als scherp gespitste pijlen werden. Hij ging zitten achter zijn lessenaar; en mengde het weinigje, dat hij van zijn vijand wist, met de rest, die hij van anderen opving. Hij ging daarbij uit van de bedoeling den geadresseerde voor te stellen als een schurk, als een laaghartige. Hij zocht naar alle momenten, waarin de geadresseerde zou kunnen falen. Hij schakelde de mogelijkheid, dat hij wellicht tot iets goeds in staat was, of dat hij iets goeds mogelijkerwijze deed, uit. Hij doopte zijn vulpen niet in een fles met vulpeninkt, maar in zijn eigen overgelopen gal en hij schreef met gal. Hij gaf een eigen interpretatie van de daden van den geadresseerde. Ofschoon hij hem niet kent, meent hij, als wildvreemde de inhoud van een leven voor dezen aan te geven. Als hij dan drie bladzijden lang heeft vernield, bevuild, getornd, gescheurd, getrapt en met verfijnde vaardigheid alle wonden en kwetsbare plekken heeft bezeerd en gekneusd en zijn haat heeft schuil laten gaan achter een z.g. heilige verontwaardiging, die voorgeeft de goede katholieke zaak te dienen ,ondertekent hij met de verbluffende ondertekening „Een Katholiek."

Anonieme brieven — het is dagelijks voer, dat velen elke dag in de ruif van de brievenbus wordt toegeworpen.

Altijd weet opnieuw blijkt men vragen naar de betekenis en de bedoeling van zo'n ongetekend stuk. „Een Katholiek." Wie is hij? Zolang het oncontroleerbaar blijft wie de schrijver is, en welke de inhoud van zijn leven, blijft zo'n brief altijd een groot vraagteken. Is hij een afvallig katholiek? Is hij overtuigd katholiek? Is hij een voorbeeldig katholiek? Is hij een vooraanstaand katholiek? Is hij een onderlegd katholiek? Is hij een bevooroordeeld katholiek? Is hij braver dan de geadresseerde dien hij veracht; of is hij een even grote schurk als waarvoor hij zijn slachtoffer verslijt. Is hij...... Dat alles zou de geadresseerde moeten weten om de zin van de brief te begrijpen. Dagelijks schrijven talloze mensen anonieme brieven. En dagelijks ontvangen talloze mensen anonieme brieven. Het is in Nederland een veel voorkomend feit en waarschijnlijk in andere landen ook.

Ach, dat de mensen ophouden anonieme brieven te schrijven. Zij zijn beklagenswaardig. Want de geadresseerde kan er niet over oordelen, omdat hij de kwaliteit niet kent van den schrijver. En God, — de Enige die weet wie de brief schreef — moet oordelen dat de brief een leugen is, omdat deze katholiek niet katholiek is.

Schrijf nooit anonieme brieven. Het is nog laffer dan weg te kruipen achter kogelvrij glas.

CURAÇAO.

TENNIS.

The results of the Welgelegen College Tennis Matches played on the 6th July 1939, are as follows:

Singles. Welgelegen Cup.
Miss America Rojas won from Miss Gloria Rincón, 6—3, 6—4.

Singles 1st. Prize.
Miss America Rojas won from Miss Bertha Rigaud, 6—2, 1—6, 6—4.

Doubles. 2nd. Prizes.
The Misses Gabriela García and Elida Fernández won from the Misses Nieves Ocando and Lulú Cupello, 6—1, 6—4.

KLEIN SEMINARIE GUADELOUPE.

Naar men weet hebben de Paters ... in de ... der inlandse roepingen aanbevolen in de gebieden der gelovigen. En, vanzelf, vraagt men zich af, hoe staat het hier in de West met de inlandse roepingen. Welnu, 12 Juli a.s. wordt op Guadeloupe een nieuw klein seminarie geopend, met een 17 tal seminaristen. Het is een klein seminarie met slechts enkele leraren. Gelijk men weet, is de opleiding op een klein seminarie vrijwel parallel met die van een gymnasium. Men heeft het echter zo ingericht, dat de leerlingen slechts drie jaar op dat seminarie behoeven te blijven, waarna zij naar Frankrijk gaan voor hun verdere studie: philosophie en theologie.

Gelijk ... missiehuis ... onder het ... Guadeloupe ook het Franse gedeelte van St. Maarten en het eiland St. Bartholomy, waar ook de Hollandse Dominicanen werkzaam zijn. God zegene dit werk.

S.S. „COLUMBUS".

Het agentschap van de North German Lloyd deelt ons mede, dat het Duitse S.S. „COLUMBUS", van de „NORTH GERMAN LLOYD", op 16 Juli a.s. om 6 uur a.m. in de Caracasbaai verwacht wordt met toeristen aan boord.

Het schip zal dezelfde dag om 4 uur p.m. vertrekken naar New York. Aankomst te New York 20 Juli.

C.R.K.S.V. JONG HOLLAND.

Wij ontvingen van het Bestuur van de C.R.K.S.V. „JONG HOLLAND" een uitnodiging tot het bijwonen van de feestelijkheden, die gehouden zullen worden op Zondag, de 16de dezer, in verband met het twintig jarig bestaan van deze Vereniging.

PROGRAMMA.

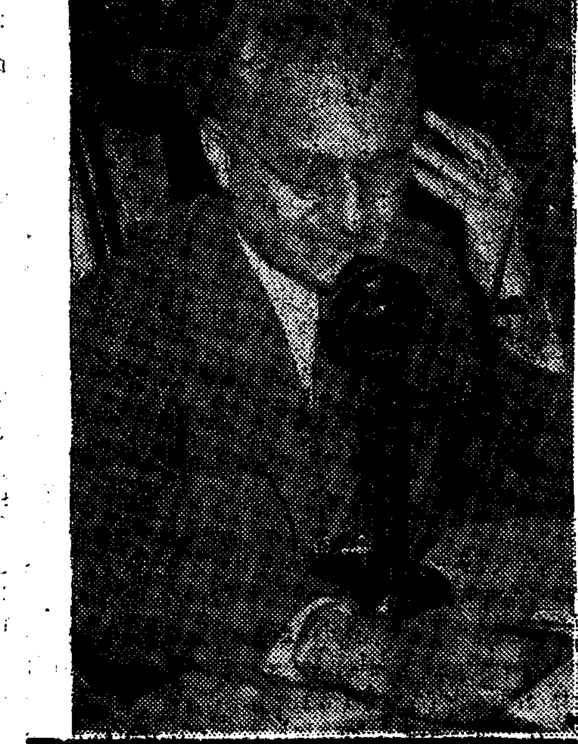
8.30 ure v.m. Gezongen H. Mis in de St. Anna Kerk.
2.45 ure n.m. Voetbalwedstrijd op het Sporterrein „Suffissant": 2e elftal vs Juniores.
3.40 ure n.m. Voetbalwedstrijd: Veteranen vs Niet werkende leden.
4.20 ure n.m. Voetbalwedstrijd: Getrouwden vs Ongetrouwden.

De Voetbalwedstrijden zullen worden opgeluisterd met muziek.

Onderstaande firma's hebben zich tot de Kamer van Koophandel en Nijverheid gewend met het verzoek hen in relatie te brengen met importeurs of exporteurs op Curaçao:

1. Helmut Wolff — Eisner, correspondent van de Mitteleuropäische Handelskamer für erforschung der Mittelmeerinseln und der Orients — V. Akademia — U. 6 — Budapest, Hongarije, biedt aan relaties tot stand te brengen tussen Curaçaose koopliëden en handelshuizen en/of Fabrikanten in Finland, Estland, Letland, Polen, Lithauen, Hongarije, Griekenland en het eiland Kreta.
2. Max J. Neu Company — Fifteen East Twenty-Sixth Street — New York, N.Y. zoekt een vertegenwoordiger voor hare producten electrische ovens en stofzuigers.
3. Nähmaschinenfabrik, Karlsruhe A.C. — Karlsruhe (Baden), zoeken een vertegenwoordiger voor Curaçao.
4. S. Benbaruch — P. O. Box 706 — Casablanca, Marokko, zoekt relatie met importeurs of een commissie-agent, voor de artikelen komijn-kanarie-, gierst- en mosterdzaad; grauwe peulerwten, doperwten en andere Marokkaanse producten.
5. Oriental Lace & Lingerie Co., — 15 Museum Rond — Shanghai, China, zoekt relaties met importeurs van kant, zakdoeken, handschoenen, onderkleren, nachtjaponnen; pantoffels, kantwerk, pyjamas, dekens, vloerkleedjes, lampenkappen, paraplu's, parasols, waaiers, enz.
6. Commercial Information Bureau Jean Schwersenz — P. O. Box 581 — Shanghai, China, maakt bekend dat zij verstrekt:
   adressen van betrouwbare en kundige handelsagenten.
   adressen van betrouwbare en kundige inkoopagenten.
   adressen van betrouwbare importeurs.
   adressen van 1ste klasse fabrikanten.
   adressen van goede banken, scheepvaartmaatschappijen, expediteurs, enz.
   Handels- en crediet-informaties.
   Verder: verzorging van dubieuze vorderingen.
7. Listes Financières Industrielles & Commerciales Européennes — 22 Rue de Maubeuge — Paris (9e), Frankrijk, zoekt een vertegenwoordiger voor het product „Emmentaler kaas".
8. Taninguchi & Co. — P.O. Box 274 — Yokohama, Japan, fabrikanten van textielgoederen wensen in relatie te treden met importeurs in Curaçao.
9. H. Ohtsuki & Co. — O. Box 15 Semba — Osaka, Japan, wensen in relatie te treden met importeurs van gecultiveerde parels, ook gezet in ringen, borstspelden, oorringen, of geregen tot halskettingen.
10. J. Blok's Specerijenhandel en fabriek van conserveermiddelen N.V. — 1o Jacob van Campenstraat 8 — Amsterdam (Z), wenst in relatie te treden met importeurs van slagersbenodigdheden, b.v. specerijen, houten vleespennen, worstkruiden, touw, perkamenten darmen, enz.

Belanghebbenden worden verzocht zich rechtstreeks met bovengenoemde firma's in verbinding te stellen. Verdere inlichtingen zullen desgewenst ... den verstrekt.

De beroemde Amerikaanse professor Felix Frankfurter, die in de Ver. Staten een hoog staatsambt bekleed. Hij is geboren in Wenen in 1882 uit zeer arme joodse ouders en kwam op 8-jarige leeftijd in Amerika.

STATEN VAN CURAÇAO,

Zitting op Donderdag, den 13n Juli 1939 des avonds te 8 uur.

TE BEHANDELEN ONDERWERPEN:

Ingekomen stukken.

DE GRIFFIER,

G. J. Ferguson.

VOZ DI ARUBA.

Verschenen is de Voz di Aruba, een katholiek weekblad in het papiaments, onder redactie van Jacobo A. Hernandez, terwijl het blad zich een orgaan noemt van de R.K.N.V. Aruba Drukkerij.

Blijkens het eerste nummer van het blad wil het blad uitgesproken katholiek zijn: en is als zodanig dus het enigste op Aruba. Hiertegen hebben we geen bezwaren; wel echter tegen het R.K. voor de N.V. Aruba drukkerij. Dit gaat o.i. wel wat te ver. We menen enkele weken geleden de statuten van deze drukkerij gelezen te hebben in de Curaçaose Courant, maar niets omtrent kerkelijke goedkeuring. Wanneer we het blad veel succes willen wensen, zal er noodzakelijk een waarschuwing bij moeten.

In de laatste regels n.l. van het blad lezen we:

„Zij die deze krant ontvangen en ons geen bericht sturen dat ze zich niet willen abonneren, zullen door ons beschouwd worden als abonné's."

Of dit standpunt niet een bron zal worden voor vele moeilijkheden?

Ten slotte onze dank voor de toezending.

Als het leven ten einde spoedt, dan ziet men dikwijls eerst in dat men gelukkig is geweest, zonder het te weten, en dat men zich ongelukkig heeft gewaand zonder het te zijn.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

NEDERLAND.

Overgenomen uit de Beurs & Nieuwsb.

Bij zijn aftreden als president directeur van de Philips fabrieken, is Dr. A. F. Philips op grootse wijze gehuldigd. Onder de vele autoriteiten werden opgemerkt minister Steenberghe, de Commissaris van de Koningin, Rijckevorsel en Ir. Goudriaan van de Nederlandse Spoorwegen. Aan het slot van zijn huldigingsrede deelde minister Steenberghe den aftredenden directeur mede, dat het Hare Majesteit de Koningin had behaagd om hem te benoemen tot Commandeur in de orde van de Nederlandse Leeuw. Hierna voerden nog het woord de Heer Rijckevorsel, de burgemeester van Eindhoven en vele autoriteiten van de Philips fabrieken.

De eindstand in de Europese bridgekampioenschappen in de open teams is als volgt: Zweden, Yougoslavië, Duitsland, Holland, Hongarije, Engeland, België, Noorwegen, Denemarken, Finland, Italië.

In het voorlopig verslag op diverse afdelingen van de Indische begroting wordt door verscheidenen betreurd, dat niet opnieuw een welvaartsbijdrage is verleend aan Indië, te meer nu voor de defensie 30 millioen gulden nieuwe lasten op Indië worden gelegd. Men meende dat de defensie-kosten voor Indië langzamerhand verontrustende afmetingen gaan afnemen. Voortgaande versterking der Indische defensie, welke schier onvermijdelijk is, zal moeten voeren tot een bijzondere financiering, b.v. door een defensiefonds en tot herziening van de kostenverdeling tussen Nederland en Indië.

Bij de herdenking van de tweede verjaardag van het conflict in de Verre Oost, is door de Tsjoenghwahui een openbare vergadering gehouden, waarbij de spreker, Prof. van Gelderen verklaarde dat ook Nederland ten nauwste bij de strijd in China is betrokken, daar Indië een nauw contact met China onderhoudt, en verarming van de China de ondermijning zou betekenen met de belangrijke handelsbetrekkingen welke Indië met dit land heeft.

Naar het Alg. Handelsblad verneemt, zal het rapport omtrent de Nederlandse wereld-omroep binnenkort aan het Departement van Binnenlandse Zaken worden aangeboden. Voor den wereldomroep zullen voorlopig geen zenders worden gebouwd, doch zal men gebruik maken van de Phohi-zenders te Huizen. De kosten van de omroep worden geschat op 1 millioen gulden 's jaars. Er zal een modus worden gevonden, waarbij luisteraars, die niet bij enige omroep vereniging zijn aangesloten, een jaarlijkse bijdrage aan de Nozema betalen. Van radiobelasting is echter geen sprake.

De kabinetsformateur, Staatsraad Koolen voerde besprekingen met den fractieleider der Katholieken, Mr. Deckers. Van Katholieke zijde wordt opgemerkt, dat persoonlijke elementen voor de Katholieke partij in deze crisis vrijwel geen rol spelen. Zij is echter verankerd aan een primaire eis voor sociale ... dictie, een zakelijk program van werkloosheidsbestrijding, ... dat door minister Romme op ... en energieke wijze is opgebouwd, ... dat te beschouwen is als een ... programma. De zakelijke standpunt zal de partij ... haar fractie in het parlement en de minister uit haar midden voortgekomen, ook tegenover de nieuwen formateur moeten handhaven.

Op ... de Nederlandse handelsbalans compareert de invoerwaarde over het tijdvak Januari — Juni voor 725 millioen gulden, de uitvoerwaarde ... 520 millioen. Over dezelfde periode in 1938 waren deze cijfers respectievelijk 701 en 5.9 millioen.

Ten behoeve van de luchtverdediging stellen Burgemeester en Wethouders van Den Daag een uitgave voor van circa een millioen gulden o.a. voor het bouwen van schuilplaatsen van gewapend beton een bedrag van ƒ 700.000.

DE VALBIJL.

Het ontstaan van de onthoofdingsmachine.

Op 14 Juli zal de historische datum gevierd worden, waarop 150 jaar geleden de Bastille te Parijs door het Franse volk werd bestormd, waarmede een van de invloedrijkste wereldrevoluties een aanvang nam, die tot in onze dagen nog haar gevolgen heeft. Tal van grote, beroemde en beruchte persoonlijkheden zullen successievelijk in deze komende jaren voor een of andere herdenking in aanmerking komen en reeds vandaag kunnen we de lange rij openen met een man, zonder wien de Franse revolutie nooit dat bloedige karakter zou hebben kunnen krijgen. Het is Docteur Joseph Ignace Guillotin, een Frans geneesheer, die aan de valbijl zijn naam heeft verleend. welke naam sindsdien nooit meer zonder een lichte huivering zal kunnen worden uitgesproken. Dr. Guillotin werd op 28 Mei 1738 te Saintes geboren en hij was reeds professor in de godgeleerdheid aan het Ierse College te Bordeaux, toen hij nog het besluit nam om te zwaaien en te Parijs in de medicijnen te gaan studeren. Na zijn voorspoedige promotie vestigde hij zich als practiserend geneesheer te Parijs, waar hij al spoedig de aandacht der medische wereld trok door zijn scherpe kritieken op de nieuwe geneesmethode van zijn Oostenrijkse collega Dr. Franz Anton Mesmer, het zogenaamde „heilmagnetisme". Dr. Mesmer leefde sinds 1778 te Parijs, doch bij het uitbreken van de revolutie verliet hij ijlings Frankrijk en vestigde zich te Frauenfeld in Zwitserland. Er mankeerde in de tweede helft der achttiende eeuw heel wat aan de zorg voor de volksgezondheid en ook de praktijken, die vele geneesheren in toepassing brachten, waren verre van brandschoon te noemen. Toen dan ook de Franse revolutie uitbarstte, greep Guillotin deze gelegenheid met beide handen aan, om met grote ijver en vrijmoedigheid de talrijke misbruiken aan de kaak te stellen, die allerwegen sinds tientallen jaren waren ingeslopen en waartegen hoognodig van overheidswege diende te worden opgetreden. De vrijmoedige geneesheer werd met één slag populair en het gevolg was, dat hij door de stad tot afgevaardigde in de Nationale vergadering werd gekozen.

Alhoewel Guillotin niet de uitvinder is van het verschrikkelijke scherprechterswerktuig, dat thans nog algemeen onder zijn naam bekend staat, is hij het toch geweest, die de algemene invoering er van in Frankrijk wist door te drijven. De valbijl als zodanig is reeds een zeer oude uitvinding. In Italië werd hij reeds in de middeleeuwen gebruikt bij de terechtstelling van adelijke personen en stond daar bekend onder de naam „mannaia". Sinds de veertiende eeuw kon men haarfijn in Duitsland een hoofd van de romp scheiden met de „Hobel", ook wel „Diele" en „Pocherte" genaamd, terwijl in Engeland een soortgelijk instrument in gebruik was onder de naam „gibbet". Toch waren al deze vormen van de valbijl nog verre van ideaal en kwam het dikwijls tot schandelijke en weerzinwekkende tonelen, als de beulsknecht niet bij de eerste slag raak mikte. Ook de Nederlanders gebruikten in de achttiende eeuw in de koloniën een onthoofdingsmachine om misdadige slaven ter dood te brengen. Tegenwoordig is men vrij algemeen van oordeel, dat de oorsprong van de valbijl bij de Perzen moet worden gezocht.

Als medelid van de Constituerende Vergadering stelde Guillotin op de 10de October 1789 voor, om aan de doodstraf zoveel mogelijk het smadelijke karakter te ontnemen, door haar, zonder onderscheid van rang of soort van de misdaad, op een gheel uniforme wijze te voltrekken, waartoe een instrument zou moeten worden gebruikt, dat de straf sneller en zekerder ten uitvoer bracht dan de hand van den scherprechter. Toen nu het nieuwe wetboek van strafrecht bij de vergadering in openbare behandeling kwam, werd op 21 December 1789 op voordracht van Guillotin de gelijkvormige doodstraf voor alle burgers, zonder enig onderscheid van persoon of rang door de afgevaardigden zonder hoofdelijke stemming aangenomen. Van de guillotine werd evenwel nog in het geheel geen gewag gemaakt. Pas toen men in het jaar 1791 opnieuw het wetboek van strafrecht voor enkele herzieningen in behandeling nam, kwam er in de maand Juni op voorstel van den afgevaardigde Felix Lepelletier een nieuwe wet tot stand, waarbij bepaald werd, dat de doodstraf uitsluitend door onthoofding zou dienen te geschieden. Toen vervolgens de wetgevende vergadering de constituerende verving, was het nog steeds niet uitgemaakt, van welk middel men bij de onthoofding gebruik zou maken. Een geweldig groot aantal gedetineerden wachtte in verschillende gevangenissen in grote spanning op een uiteindelijke beslissing. Ten einde raad wendde men zich tot den secretaris van het college der wondartsen, Docteur Antoine Louis, en verlangde van hem een beredeneerd advies inzake de beste manier van onthoofding in overeenstemming met de wet van 1791.

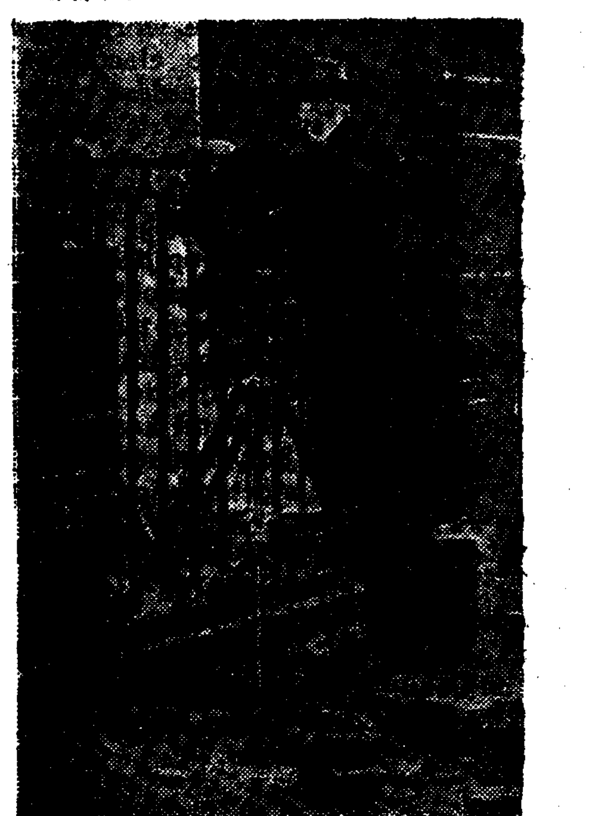
Tot het ontwerpen van de machine kwam het college van wondartsen in een speciale zitting bijeen en het was wederom Dr. Guillotin, die tal van aanwijzingen verstrekte, waardoor het instrument zo „humaan" mogelijk zijn werk zou kunnen verrichten. Nadat de geneesheren het allen over de definitieve vorm eens waren geworden, ontving een Duits werktuigkundige, Schmitt genaamd en woonachtig te Parijs, van regeringswege de opdracht het dodende werktuig te vervaardigen. Reeds op 19 April 1792 konden met dit instrument onder toezicht van regeringsafgevaardigden en wondartsen, te Bicêtre proeven worden genomen op een drietal lijken. Ze voldeden geheel aan ieders verwachtingen. De machine werd nu onder grote publieke belangstelling op het Grève-plein opgebouwd en vijf dagen later, op 24 April 1792, viel het eerste hoofd onder het vlijmscherpe mes. Aan den beruchten dief en struikrover Nicolas Jacques Pelletier viel de twijfelachtige eer te beurt, om de rij te mogen openen van de ontelbare schuldige en onschuldige slachtoffers der Franse omwenteling!

In de aanvang noemde men deze verbeterde valbijl naar de naam van den oorspronkelijken ontwerper Antoine Louis, de „Louisette" of „Petit Louison". Weldra echter kwam bij de bevolking en bij de justitie de benaming „Guillotine" in gebruik, aangezien dr Guillotin de eerste persoon was geweest, dit tot 't ontwerpen en in gebruik nemen van deze valbijl de stoot had gegeven. Guillotin zelf heeft zich nimmer over deze naamsverandering beklaagd of daartegen geprotesteerd, want hij vond het instrument bijzonder doelmatig en veel humaner dan alle overige methoden van ter dood brengen. Tijdens het schrikbewind liep hij zelf verschillende malen zeer ernstig gevaar het hoofd onder de guillotine te moeten leggen. Toch heeft hij het er levend afgebracht en nog veel jaren later in de Franse hoofdstad een drukke praktijk kunnen utioefenen, waar hij 125 jaar geleden, op 26 Mei 1814 overleed.

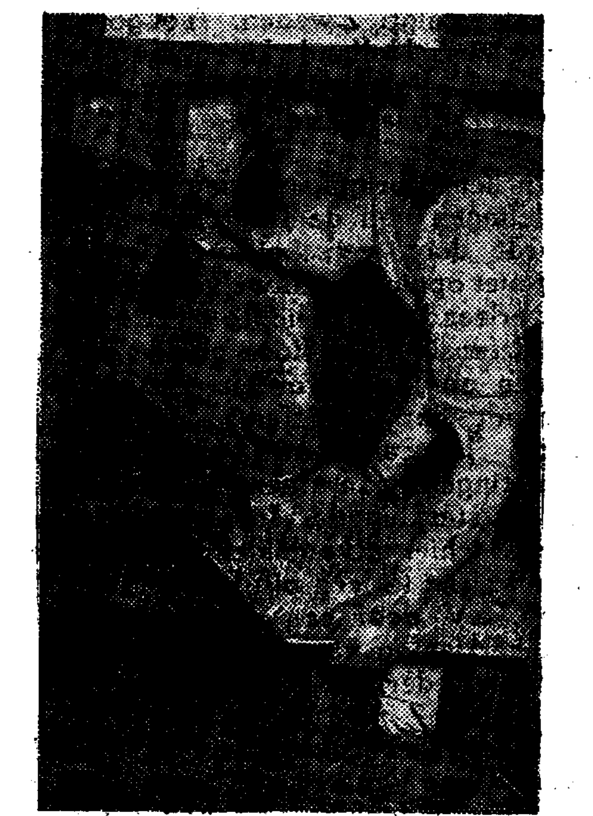
Wij moeten de mensen en de dingen nemen zoals ze zijn, en niet, zoals ze zijn moeten.

Wie te eenzijdig naar het allerhoogste streeft, verspilt zijn krachten op een vreemd terrein en vergeet zijn eigen akker te bebouwen.

In alle omstandigheden moeten wij zoeken naar de bereikbare mogelijkheden, wat daar buiten valt, mag ons niet warm maken.

De Sultan van Marrocco, Z. M. Mohamed Ben Yousef bracht een bezoek aan Frankrijk.

Een boer in Engeland heeft uitgevonden, hoe men met behulp van electriciteit altijd groen voer kan hebben voor zijn beesten in de winter.

WAARSCHUWING.

De Koloniaal Ontvanger op Curaçao waarschuwt hierbij de gezamenlijke belastingschuldigen wegens Gebruiks- en Grond belasting over 1939, dat het twee vierde gedeelte van genoemde belasting invorderbaar is geworden op den 29e Juni en verzoekt hen, ieder voor zooveel hem betreft, de betaling daarvan te zijnen kantore te doen.

Curaçao, den 8n Juli 1939.

DE KOLONIAAL ONTVANGER.

KONINGIN KINA.

De grond van het land krijgt ge lief, welke in de zomermaanden een brand is en in de regentijd een gudsende vloed. Het is het land van de sawah's met hare welig groeiende bleekgroene rijstplantjes; de grond, die meegeeft met de palm en de tastende vingertoppen van den pottenbakker op zijn draaiende schijf, zich rondend tot luchte koelkan of buikige pot; de grond, welke vast en betrouwbaar staat in de smalle dijkjes rondom de rijstvelden tegen de berghelling op een vlucht van vijvers dragend; kristalline akkers waar morgen- en avondrood en al de zeilende wolken van de blauwe middag drijven tussen het groen der sprietende rijst.

En op die grond groeit hoog boven de sawah's uit, getroond als een vorstin, de Kina, als voelende haar betekenis, haar macht over de aan malaria lijdende mensheid, wuivend haar kruinen, koorts-werend de uit de laagvlakten opstijgende moerasnevels. Zuiverend de moerasreuk van aarde en natte stenen in de ondiepe rivieren, van rottend gebladerte en sappig glimmende stengels, waar de anopheles zegeviert met bijtend gif. Waar de naakte herdersjongen in de schaduw ligt te pijpen op een bamboe-fluitje, terwijl de diepademende karbouwen rondploeteren in de plas.

Met de geur van blanke jasmijn, de reuken van markt en hof uit in palmgroepen verborgen bamboe dessa's, verspreidt mede de gevreesde malariamuskiet verderving, verwoesting aanbrengend met grote legioenen onder de niets vermoedende akkerlieden en hun gezinnen.

Doch de hooggezeten Kina-vorstin houdt wacht. Telkens en telkens zendt zij hare troepenmachten, die neergeslagen en geveld zich opofferen om de mensheid te redden.

De nuchtere moderne techniek, voortschrijdend met een welbewust doel, heeft Koningin Kina aan zich onderworpen. Met stalen kaken en onder het dreunend wentelen der machines worden hare troepen tot gruis vermalen, verhit, afgekoeld, afgemarteld om ten slotte het schoonste bezit, de witte reine Kininepoeder, af te scheiden en prijs te geven aan de van malaria-koorts rillende en lijdende mensheid.

Tegenwoordig beveelt de Malaria-Commissie van de Volkenbond ter voorkoming der malaria een dagelijkse dosis van 400 milligram kinine aan, te nemen gedurende het gehele malaria-seizoen, en voor behandeling der ziekte een dosis van 1—1,3 gram kinine per dag gedurende 5 tot 7 dagen. Nakuren wordt niet gedaan, doch iedere herhaling wordt op dezelfde wijze behandeld.

Ned. No. 39.

TOEN DE H. VADER NOG IN MUENCHEN NUNTIUS WAS.

Georges Goyau, lid van de Franse Academie, heeft een korte levensbeschrijving gepubliceerd van Z. H. Pius XII. We troffen daarin het relaas aan van een Frans priester, destijds krijgsgevangene in het kamp van Ingolstadt in Beieren, waarin deze het bezoek van den toenmaligen Nuntius te München, mgr. Eugenio Pacelli, aan de krijgsgevangenen beschrijft.

„Het was een zomermorgen van het jaar 1917. De stemming was gedrukt onder de krijgsgevangenen van het kamp te Ingolstadt. Plotseling deed een gerucht de ronde, een nieuwtje, afkomstig van de Kommandatur, dat door de tolken werd vertaald.

Het nieuws ging van barak tot barak; er stonden jongens bij de lavabo's, anderen werkten in de keuken, maar in een minimum van tijd wist iedereen het grote nieuws. Een Fransman, die wat Engels kende, vertelde het aan de Engelse gevangenen; van hieruit werd het weer doorgegeven aan de Polen, die het weer oververtelden aan de Russische krijgsgevangenen.

Iedereen sprak erover. Men noemde het onwaarschijnlijk; de aalmoezeniers, drie Franse priesters, beschouwden het bericht als onjuist. Toch was het nieuws geen gerucht, maar zuivere waarheid.

Paus Benedictus XV zou een pakket met geschenken gezonden hebben voor iederen gevangene. De Apostolische Nuntius te München, mgr Pacelli, zou zelf naar het kamp komen om de geschenken uit te delen.

Groot was de ontroering onder de krijgsgevangenen, niet minder groot bij de bewakers. Duitse autoriteiten stroomden toe; tot nog toe hadden wij nooit zoveel Duitse officieren bij de barakken gezien.

Zelfs degenen, die het meest sceptisch stonden tegenover het bericht, moesten de waarheid aanvaarden, toen karren vol nieuwe uniformen voor de gevangenen in het kamp arriveerden. Alles werd [illegible] mannen waren bezig om de ingang van de barakken wat minder onooglijk te maken.

Ook voor de aalmoezeniers waren het drukke en blijde dagen. De commandant zorgde nu in allerijl voor de voorwerpen, die aan de uitrusting van de barak-kapel ontbrak. De luitenant was een en al glimlach, goedheid en voorkomendheid.

Zo kwam de grote dag. In de namiddag werden de tienduizend gevangenen opgesteld op een grote open ruimte. Ze vormden een driehoek. De Fransen en de Russen vooraan, achter in de driehoek de Engelsen.

Wij horen klaroengeschal. De officieren staan in de houding opgesteld. Nieuwsgierig trachten de krijgsgevangenen, over de hoofden van de honderden voor hen iets te zien. In de grote oprijlaan wordt een rijtuig zichtbaar: nog andere rijtuigen volgen.

Uit de eerste wagen stapt een generaal, de commandant van het kamp, een loyale man. Achter hem komt een priester, een hoge gestalte, in het zwart gekleed, een mager gezicht. De kolonel buigt. Uit de andere rijtuigen stijgen officieren en prelaten. De officieren zijn van de generale staf; de prelaten zijn verbonden aan de nuntiatuur.

Hoge Duitse autoriteiten worden voorgesteld, maar de Nuntius ziet meer naar de duizenden krijgsgevangenen die daar staan opgesteld, dan naar de autoriteiten. De kleine stoet nadert nu de rijen van de krijgsgevangenen. De kolonel wil de officieren van het kamp, die naast de gevangenen staan opgesteld, aan den Nuntius voorstellen.

Maar nu geschiedt er iets, wat de Kommandant niet had verwacht. Met een hoofdbuiging groet de Nuntius de rij officieren, betreedt dan het carré van de gevangenen en zegt luid: „Approchez, Messieurs, je vous prie!"

De Franse krijgsgevangenen begrijpen wat hij bedoelt. De rangen worden losser, en nu staat de Nuntius van München temidden tussen duizenden krijgsgevangenen. In diepe stilte luisteren zij naar de woorden van den Prelaat, die hun mededeelt, welke gevoelens van bewondering en medelijden de H. Vader Benedictus XV koestert voor de krijgsgevangenen. In naam van den Paus vraagt hij hun, onverschillig van welke godsdienst zij ook mogen zijn, om de geschenken te aanvaarden, die hij hun zendt als een uiting van vaderlijke bezorgdheid voor zijn kinderen.

Nu gaat hij naar de Russen, en ook tot hen spreekt hij enkele woorden, die hen in verbazing brengen. Plotseling bemerkt hij enkele honderden Poolse krijgsgevangenen opgesteld achter een aantal adjudanten en onderofficieren. Hij gaat naar hen toe, spreekt hen toe en velen kunnen hun tranen niet weerhouden.

Onmiddellijk daarop begint de Pauselijke Nuntius zelf met de uitdeling van de pakketten; het is hem onmogelijk alles zelf te doen, en daarom geeft hij persoonlijk een pakket aan twintig vertegenwoordigers van elke natie.

Hij voegt zich nu weer bij de Duitse autoriteiten, die het bezoek geheel anders wilden laten verlopen.

Maar op deze dag heeft mgr. Pacelli in de harten van de tienduizend krijgsgevangenen sympathie gewekt voor den Paus, en hij heeft de bewondering gewekt van allen door de wijze, waarop hij het program van de Duitsers wist te wijzigen.

En toen de radio op de dag van de Pauskeuze de naam van den nieuwen Paus bekend maakte, hebben de oude gevangenen van het „Gefangenlager Ingolstadt" met ontroering gedacht aan die heerlijke dag in een zo droevige tijd.

Zij zijn er blij om geweest, want uit eigen ondervinding kennen zij het warme hart van hem, die zich boog over hun ellende met een toen reeds zo vaderlijke goedheid".

Volgens traditie, wordt het heilig Egyptische tapijt meegenomen op bedevaart naar Mekka. Emir El Haj heeft dit jaar de eer.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen
van
"De Curaçaose Voetbalbond".

COMPETITIE — PROGRAMMA.

MUNDO — NOBO.

16 Juli 1939: B-klasse		Willemstad — Arsenal (I. Dania)	*
16 Juli 1939: Juniores		Volcania — Hercules (A. Ercol)	%
23 Juli 1939: B-klasse		Jong Curaçao — Hilversum (H. Nevel.)	*
30 Juli 1939: B-klasse		M.S.V. — Sparta (B. L. Dijk.)	*

RIO CANARIO.

23 Juli 1939: B-klasse	M.S.V. — Volcania (H. Rog)	*

SCHERPENHEUVEL.

16 Juli 1939: B-klasse	M.S.V. — D.C.C. (Ch. Wix.)	*
30 Juli 1939: Res.A-klasse	Scherpenheuvel 2 — Hercules 2 (A. Ercol)	
30 Juli 1939: B-klasse	Atlantico — Willemstad (H. Rog)	*

WEDSTRIJD PROGRAMMA VOOR DE WILHELMINA BEKER EN TER VIERING HEUGLIJKE GEBEURTENIS IN ONS KONINKLIJK HUIS.

VOORWEDSTRIJDEN.

Mundo Nobo.

16 Juli 1939:	Wilhelmina beker	S.U.B.T. 1 — Volharding 1 (P. Tuin)	(A)
23 Juli 1939:	Landenwedstrijden	Curaçao — Portugal (P. Tuin)	
30 Juli 1939:	Landenwedstrijden	Curaçao — Suriname (A. Jesurun)	

Rio Canario

16 Juli 1939:	Wilhelmina beker	Asiento 1 — R. C. C. 1 (A. Jesurun)	(B)
23 Juli 1939:	Landenwedstrijden	Holland — Suriname (O. Corsica)	
30 Juli 1939:	Landenwedstrijden	Holland — Portugal (Oehlers)	

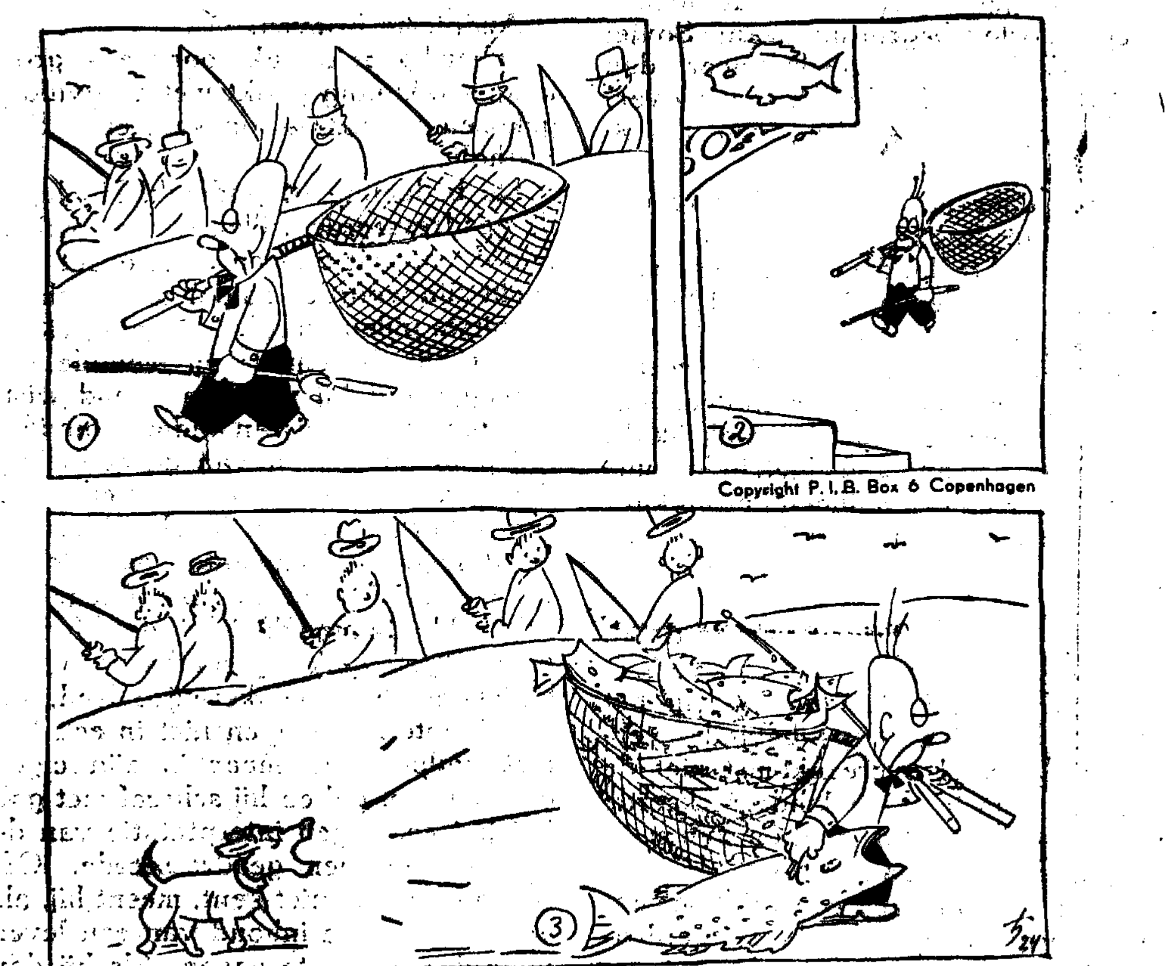
Scherpenheuvel

16 Juli 1939:	Wilhelmina beker	Feyenoord 1 — Scherpenheuvel 1 (G. Visser)	(C)

De met % aangegeven wedstrijden beginnen om 9 uur v.m.
[illegible] beginnen om 2.30 uur n.m. precies.
De andere wedstrijden beginnen om 4 uur n.m. precies.
DUUR VAN ALLE WEDSTRIJDEN 2 × 40 minuten.

De verenigingen worden aan het besluit van 30 Mei j.l. herinnerd. Ter voorkoming van onaangenaamheden, verzoeken wij U er rekening mede te houden dat alleen wijzigingen in het pogramma per groene kaart zullen worden bekend gemaakt.

HET BESTUUR.

JALOUZIE